

Влахіа), Галацъ (*пристань рѣски, или портъ при Дубава въ Молдова), въ Бессарабіа, Одесса, Трансилваніа и Пецца (*въ

въ свои оумосмѣтны и опытны основаніа Словесности (Петербургъ 1834. часть 1. стр. 362.) говори подиръ него: „Отъ това са види, че отъ снчкіа гречески нарѣчіа найблизо е до славянскаго языка еолійскій, (Бащинъ Икономида) „кой спорядъ корени словъ“, (истинна!) „и по прилика склоненій и спряженій, и (охъ, истинна!) „може да са приемне за особаиво славянско нарѣчіе.“ (това са знае!!!)

Други чѣдно славяно—еолійски работы верватъ подиръ Отче Нашъ отъ 439. до 493. стр. И отъ 494 стр. зачеваса сравненіе рѣскаго разговореніа съ съ еллинское:

Рѣски.

- А. Откъда вы?
 В. Изъ Греціи.
 А. Гдѣ вы живете?
 В. Тѣтъ близко; вотъ мой домъ. А вашъ?
 А. Также не далеко; га домой идѣ; не оугодно ли вамъ со мной идти?

Еллински.

- А. Ап къда фы.
 В. Изъ Грекінс.
 А. Кдѣ фы зивете?
 В. Тѣти паликон; вото мео домо. А сфос?
 А. Тосде не долихон: іо домоі іто: не агатон ли и вими съ мени итьи?